

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3815

гр. София, 29.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 29.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Анастасия Хитова

Ася Тодорова

като разгледа дело номер **7888** по описа за **2025** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от началника на отдел „Оперативни дейности“ - С., дирекция „Оперативни дейности“, ГД „Фискален контрол“, ЦУ на НАП чрез пълномощника – юрк. Л. И. срещу решение от 16.05.2025 г. по административнонаказателно дело №7134/2024 г. по описа на Софийския районен съд, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 753451-Ф./01.02.2024 г., издадено от касатора, с което на жалбоподателя „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на основание чл.278б, ал. 3 от ДОПК е наложена имуществена санкция в размер на 5 966, 54 (пет хиляди деветстотин шестдесет и шест лева и петдесет и четири стотинки) лева за нарушение на чл. 127и, ал. 1 от ДОПК, във вр. чл. 8, ал. 1 от Наредба №5/29.09.2023 г.

Наведеното касационно основание е за нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр.чл.63в от ЗАНН. Неговото осъществяване е аргументирано с доводи, че обратно на приетото от въззивната инстанция при съставянето на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната на НП на това основание.

В съдебно заседание пред АССГ, процесуалният представител на ответника по касационната

жалба - „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД - адв. К. отправи искане за спиране на производството по делото на две основания:

- поради вече отправено преюдициално запитване до СЕС по формулиран въпрос, който пряко касаел производството по настоящото дело- дело№ С-304/2025 г. на СЕС;

- като АССГ отправи второ преюдициално запитване по друг формулиран въпрос, който е свързан с прилагането на нормата на чл.127и, ал. 1 от ДОПК и чл. 8, ал.1 от Наредба № Н-5/29.09.2020 г., които вменяват административни задължения на търговците предварително да декларират обстоятелства във връзка с движението на определени видове стоки, обозначени като стоки с висок фискален риск (СВФР) при търговия с тези стоки в рамките на вътрешния пазар и превоза на тези стоки от територията на друга държава членка на ЕС на територията на Р.България, а именно: „ Допуска ли правото на общността и по-конкретно чл. 28, чл. 34, чл.35, чл.36, чл. 114 и чл.117 от Договора за функциониране на ЕС норми като тези на чл. 127и, ал. 1 ДОПК и чл. 8 от Наредба № 5/29.09.2020 г.? "

С разпореждане от 28.10.25 г. съдът постанови препис от протокола да се изпрати на административнонаказващия орган (АНО)- началника на отдел „Оперативни дейности“- С., дирекция „Оперативни дейности“, ГД „Фискален контрол“, ЦУ на НАП за писмено становище в 14-дневен срок по искането за отправяне на преюдициално запитване. В предоставения от съда срок е депозирано такова по делото на 06.11.25 г. от пълномощника на АНО – юрк. И.. В същото обаче по същество липсва изразено становище по искането за отправяне на преюдициално запитване. Изложеното такова е свързано с вече отправеното преюдициално запитване, като се излагат доводи по отношение спазването на принципа за пропорционалност. По тази причина, съдът предостави отново възможност за становище, срокът за което изтече безрезултатно на 28.11.2025 г.

По направеното от пълномощника на ответника искане за спиране на производството по делото, съдът излага следното:

По отношение на отправеното преюдициално запитване:

Пред СЕС е било образувано дело С-304/25 г. по преюдициално запитване от 24.04.2025 г. по КАНД № 11113/2024 г. на Административен съд София-град относно член 121а, ал. 3 ДОПК и чл. 278б, ал. 3 ДОПК, като страна по делото е именно „Лидл България“ ЕООД ЕНД КО КД. Поставените със запитването въпроси са следните:

„1. Следва ли чл. 325 [ДФЕС] и член 50 от [Хартата] да се тълкуват в смисъл, че не допускат

национална правна уредба като тази по член 121а, ал. 3 ДОПК и чл. 278б, ал. 3 ДОПК, съгласно която за неизпълнение на задължение за предварително деклариране на данни за всеки осъществен превоз на стоки с висок фискален риск от територията на друга държава — членка на Европейския съюз, до територията на Република България може да бъде наложена предварителна обезпечителна мярка „изземване на стоката“, респ. представяне на обезпечение в размер на над 50 % от нейната фактурна стойност и едновременно с това се налага и имуществена санкция в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока, но не по-малко от 5000 лева (около 2 556 евро)?

2. Следва ли чл. 49, параграф 3 от Хартата да се тълкува в смисъл, че е недопустима националната правна уредба като тази по член 121а, ал. 3 ДОПК и чл. 278б, ал. 3 ДОПК, по силата на която да могат да се кумулират имуществена санкция и отнемане на стоките - предмет на нарушението, в полза на държавата, като непропорционална санкционна намеса в правото на собственост, която е несъразмерна с преследваната легитимна цел ?“.

С Определение на Съда (шести състав) от 08.12.2025 г. по дело С-304/25, преюдициалното запитване, отправено от Административен съд София-град (България) с определение от 4 април 2025 г., е прието за явно недопустимо.

Следователно към настоящия момент не е налице основанийето по чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, приложим на основание чл. 144 АПК във вр. чл.63в от ЗАНН и при съобразяване с чл.633 от ГПК за спиране на производство по делото.

По отношение искането за отправяне на преюдициално запитване:

Ответникът по настоящото дело „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е санкциониран с НП за нарушение на чл.127и от ДОПК във връзка с чл.8, ал.1 от Наредба № № Н-5 от 29.09.2023 г.

Нормата на чл.127и, ал.1 от ДОПК гласи:

„При превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава — членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване“.

Нормата на чл.8, ал.1 от Наредба № № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България гласи:

„При всеки отделен превоз на СВФР, който започва от територията на друга държава – членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за превоза до влизане на транспортно средство на територията на страната. Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни съгласно приложение № 1 по реда на чл. 48.“

Нормите на чл. 28, чл. 34, чл.35, чл.36, чл. 114 и чл.117 от ДФЕС:

- чл.28:

„1. Съюзът включва митнически съюз, който обхваща цялата търговия със стоки и който включва забрана на митата върху вноса и износа между държавите-членки, и на всички такси с равностоен на мито ефект, както и приемането на обща митническа тарифа при техните отношения с трети страни.“

2. Разпоредбите на член 30 и на глава 3 от настоящия дял се прилагат по отношение на стоките с произход от държавите-членки, и на стоките, идващи от трети страни, които се намират в свободно обращение в държавите-членки.

- чл.34:

„Количествените ограничения върху вноса и всички мерки, имащи равностоен ефект се забраняват между държавите-членки.“

-чл.35

„Количествените ограничения на износа между държавите-членки, както и всички мерки с равностоен ефект, се забраняват.“

-чл.36:

„Разпоредбите на членове 34 и 35 не са пречка за налагането на забрани или ограничения върху вноса, износа или транзитното преминаване на стоки, основаващи се на съображенията за обществен морал, обществен ред или обществена сигурност; за закрила на здравето и живота на хората, животните или растенията; за закрила на националните богатства с художествена, историческа или археологическа стойност; за закрила на индустриалната и търговската собственост. При все това тези забрани или ограничения не трябва да представляват средство за

произволна дискриминация или прикрито ограничение на търговията между държавите-членки.“
-чл.114:

„1. Освен ако в Договорите не е предвидено друго, следващите разпоредби се прилагат за постигане на целите, заложи в член 26. Европейският парламент и Съветът, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедура, след консултация с Икономическия и социален комитет, приемат мерките за сближаване на законовите, подзаконовите или административните разпоредби на държавите-членки, които имат за цел създаването или функционирането на вътрешния пазар.

2. Параграф 1 не се прилага за данъчни разпоредби, за разпоредби, отнасящи се до свободното движение на хора, нито пък за тези, отнасящи се до правата и интересите на заетите лица.

3. В своите предложения, предвидени в параграф 1, в областта на здравето, сигурността, защитата на околната среда и защитата на потребителите, Комисията приема за база високо равнище на защита, като взема под внимание, по-специално, всяко ново развитие, основаващо се на научните факти. В рамките на съответните си правомощия, Европейският парламент и Съветът също ще полагат усилия да постигнат тази цел.

4. Ако след приемане от Европейския парламент и Съвета, от Съвета или от Комисията, на мярка за хармонизиране, една държава-членка счете за необходимо да запази националните си разпоредби, на основание значими нужди, посочени в член 36 или отнасящи се до защитата на околната или работната среда, тя уведомява Комисията за тях и посочва основанията за тяхното запазване.

5. Освен това, без да се засягат разпоредбите на параграф 4, ако след приемането от Европейския парламент и Съвета, от Съвета или от Комисията, на мярка за хармонизиране, държава-членка счете за необходимо да въведе национални разпоредби, основаващи се на нови научни доказателства, свързани със защитата на околната или работната среда поради специфичен проблем на тази държава-членка, който е възникнал след приемането на мярката за хармонизиране, тя уведомява Комисията за предприетите мерки и за основанията за тяхното приемане.

6. В срок от шест месеца след уведомяванията, посочени в параграфи 4 и 5, Комисията одобрява или отхвърля въпросните национални разпоредби, след като установи дали те представляват или не представляват средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение на търговията между държавите-членки, и дали пречат или не пречат функционирането

на вътрешния пазар.

При липса на решение на Комисията в този срок националните разпоредби, посочени в параграфи 4 и 5, се считат за одобрени.

Когато това е оправдано поради сложността на въпроса и при липса на опасност за човешкото здраве, Комисията може да уведоми заинтересованата държава-членка, че срокът, посочен в настоящия параграф, може да бъде продължен за нов период от шест месеца.

7. Когато, в съответствие с параграф 6, на държава-членка е разрешено да запази или да въведе национална разпоредба, дерогираща прилагането на мярката за хармонизиране, Комисията незабавно преценява дали да предложи привеждането в съответствие на тази мярка.

8. Когато държава-членка повдигне специфичен проблем, свързан с общественото здраве в област, която е била обект на предходни мерки за хармонизиране, тя уведомява Комисията, която незабавно преценява дали да предложи подходящи мерки на Съвета.

9. Чрез дерогация от процедурата, предвидена в членове 258 и 259, Комисията и всяка държава-членка могат пряко да сезират Съда на Европейския съюз, ако счита, че друга държава-членка упражнява неправомерно правомощията, предвидени в настоящия член.

10. Посочените по-горе мерки за хармонизиране съдържат, в съответните случаи, защитна клауза, предоставяща на държавите-членки правото да приемат временни мерки, основаващи се на една или повече неикономически причини, посочени в член 36 и подчинени на процедура на контрол от Съюза.“

-чл.117:

„1. Когато съществува основателно опасение, че приемането или изменението на законова, подзаконова или административна разпоредба би могло да предизвика нарушаване по смисъла на член 116, държавата-членка, която има желание да осъществи тази стъпка, се консултира с Комисията. След като се консултира с държавите-членки, Комисията препоръчва на заинтересованите държави мерки, които биха били подходящи за предотвратяването на това нарушение.

2. Ако държавата, която желае да приеме или измени национални разпоредби, не се съобрази с препоръката, адресирана до нея от Комисията, другите държави-членки не са длъжни, в съответствие с член 116, да изменят своите национални разпоредби, за да прекратят това нарушаване. Ако държавата-членка, която е пренебрегнала препоръката на Комисията, предизвика нарушаване на конкуренцията, което има вредни последици само за нея, разпоредбите

на член 116 не се прилагат.“

На първо място АССГ съобразява, че НП е отменено, поради съществени процесуални нарушения, без да е осъществена от въззивната инстанция преценка за материална законосъобразност на НП. И в двата случая - при възприемане и при невъзприемане на този извод от АССГ в крайния му съдебен акт, исканото тълкуване не е обуславящо за решението в касационното производство. При възприемане на направения извод за допуснати в административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения, решението на СРС, отменящо НП, ще бъде оставено в сила без да се изследва въпроса за наличието на осъществен състав на административно нарушение. При отричането на основанието, на което СРС е отменил НП, спорът не може да бъде решен по същество от касационната инстанция и делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС. Касационната инстанция проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. При липсата на изводи относно материалната законосъобразност на издаденото НП, касационната инстанция не може да осъществи дължимия от нея контрол за законосъобразност. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който замести този на решаващия съд, което би лишило страните от една съдебна инстанция. Въззивната инстанция всякога е длъжна да даде отговор на възраженията и доводите на страните независимо дали ги счита за основателни или не и дали ги уважава или не. Този именно отговор е израз на задължението на въззивна инстанция, която е и контролна такава - да провери изцяло законосъобразността на НП. Резултатът от тази проверка не може да е формален. Той винаги трябва да бъде обективиран по делото - в мотивите на въззивния съдебен акт, така че да стане достояние на страните, а страната, която е изтъкнала довод в хода на съдебното производство, да узнае и проследи начина на формиране на волята на съда, по силата на която аргументите са или не са уважени.

Освен това, за да отпрати преюдициално запитване във връзка с приложимостта на правото на ЕС по конкретен спор, с който съдът е сезиран, следва да е налице възникнало съмнение относно приложимостта и действието на разпоредби от правото на ЕС към правоотношението, обект на съдебен контрол. По отношение на общностните норми, на които се позовава ответникът, настоящият съд не констатира да е налице неяснота при тълкуването им, значението и смисълът на разпоредбите са ясни и не будят съмнение. Нормите на общностното право са пряко приложими, поради което ако национална норма им противоречи, то съдът следва да я остави неприложена и да приложи пряко общностната норма. Поради това противоречието се установява

от националния съд и не е необходимо сезиране на СЕС.

Воден от гореизложеното, АССГ- XII касационен състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на пълномощника на ответника „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД - адв. К. за спиране на производството по делото, поради отправено преюдициално запитване, предмет на дело С-304/25 на СЕС.

ОТХВЪРЛЯ искането на пълномощника на ответника „МЕТРО КЕШ ЕНД КЕРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД - адв. К. за отправяне на преюдициално запитване, направено в съдебно заседание на 24.10.25 г.

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 20.02.2026 г. от 13.30 часа, за което да се призоват страните.

Определението не подлежи на обжалване.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: